

“Huynh Đệ Chi Binh” TQLC.

Tô Văn Cấp

Thay Lời Tựa:

Anh em trong nước gửi cho tôi một số hình ảnh các anh em đi viếng lăng mộ, hài cốt, di ảnh của các cấp chỉ huy và đồng đội đã ra đi và cũng cho biết tin tức về những ai còn thở sống thế nào, ở đâu, tại sao? Nghĩa cử này giống như lời của bài hát: “Sống chết có nhau là huynh đệ chi binh”.

Tôi xin dùng nội dung những điện thư này thay cho lời tựa của tuyển tập: “Huynh Đệ Chi Binh” TQLC

vuvantam11101xxx@gmail.com

To: CAP TO

Wed, Sep 21 at 11:47 PM

Hôm nay em và một số anh em ở TĐ2/TQLC đến thăm hài cốt của Niên Trưởng (NT) Hà Nội Trần Văn Hợp, Tiểu Đoàn Trưởng TĐ.2, NT Hà Tiên Nguyễn Hữu Hào, tức ông già M72. Trước đó chúng em cũng đã đến chùa kính viếng hài cốt NT Tr/Tá Huỳnh Văn Lượm.

Em gửi anh 5 tấm hình: Một tấm hũ cốt của Anh Trần Văn Hợp, một tấm anh em đứng trước cửa phòng “Vãng Sanh Cục Lạc”, một tấm trong phòng hài cốt với mâm trái cây, nhang đèn và trên đó chúng em để tấm biển: “*Kính Tưởng Nhớ NT Hà Nội-819*”.

Một tấm chúng em đứng nghiêm chào di ảnh NT Hà Tiên-Ông Già M72.

Một tấm chúng em đứng nghiêm chào hũ hài cốt NT Long Lễ Huỳnh Văn Lượm

Các bạn này ở các đại đội thuộc TĐ.2, và TĐ.9. Người mặc áo xanh là Th/Sĩ Oánh, Ban 1 TĐ.2, còn những người kia anh không biết đâu vì họ về TĐ.2 sau ngày anh bị thương.

Em liên lạc được một số anh em ĐĐ.1 của mình: Anh Ba Chiêm hiện bị bệnh nặng, Tr/Sĩ Tất vẫn ở Tam Hà, Tám Già ở gần trại Chương Dương, riêng Th/Sĩ Nguyễn Văn Cương, Thường Vụ Đại Đội thì em không biết anh ấy ở đâu cả.

Hai cận vệ của anh là H/Sĩ Đường và Hợi cứu được cố vấn Mỹ trong trận Bời Lời, Đường được thưởng huy chương Mỹ bronzer-star, nhưng Đường đã tử trận sau khi anh bị thương, còn Hợi thì lâu rồi em không nghe tin tức.

Năm trước em có nhận được số tiền do các thẩm quyền bên đó gửi về để trao cho gia đình Tr/Sĩ Trần Tráng ĐĐ.1 khi anh ấy mất, em đã đến thăm, chia buồn và trao cho gia đình anh Tráng, em đã báo việc này cho hai anh Huỳnh Vinh Quang và Kiều Công Cự biết rồi.

Em có đọc được những bài viết của anh rất hay, ý nghĩa và chính xác. Hạ Sĩ 1 Nguyễn Văn Thà, mang máy C25 cho anh, hy sinh trong trận Bời Lời. Thắng Con, vắc băng ca cũng đã mất. Tám Tôn, thư ký ĐĐ.1, quê ở Lái Thiêu, Hạ Sĩ Thu, tài xế của anh, ở Tam Hà, nhưng lâu rồi em không gặp. Xin anh kể lại những kỷ niệm buồn vui ở ĐĐ.1/TĐ.2 thời em mang máy cho anh

Kính anh

Em Tám Nhót.

H: Hũ cốt của Th/Tá Trần Văn Hợp TĐT/TĐ.2 TQLC, tử nạn trong trại tù Hoàng Liên Sơn, hưởng dương 37 tuổi)

(Vũ Văn Tám và đồng đội đứng nghiêm chào di ảnh NT Hà Tiên Nguyễn Hữu Hào)

*Vũ Văn Tám cùng đồng đội nghiêm chào hũ hài cốt của NT Long Lễ Huỳnh Văn Lượm
NT Long Lễ tử nạn trong trại tù Z30D Xuân Lộc*

Đương Nguyễn Bá <dongtrieuxxx@gmail.com>

To: CAP TO

Wed, Sep 28 at 3:27 AM

Anh Cấp kính mến.

Em gửi cho anh hình ảnh em gia đình Trâu Điền VN đi thăm lại Chiến trường xưa.

Năm 2017, Trên đường ra Cổ Thành Quảng Trị, theo sự hướng dẫn của Thượng Sĩ Trần Sơn, chúng em đã vào dâng hương trên những gò đất, nơi Trung Tá Lê Hằng Minh đã nằm lại vĩnh viễn cùng 41 thuộc cấp tại chiến trường Phò Trạch, Huế trong trận chiến ngày 29/6/1966. Hơn 50 năm rồi nhưng nơi này cảnh vật như vẫn còn hùng khí của trận chiến. Nhìn những gò đất (sau lưng tấm hình) mà chúng em cứ tưởng là những nấm mồ của Trâu Điền đã hy sinh.

Hình gia đình Trâu Điền VN thăm viếng chiến trường xưa (L-R)

- 1./Th/Sĩ Nguyễn Đăng Thọ- Thường Vụ Đại Đội 2/TĐ2
- 2./Tr/Sĩ Nhật Lưu Văn Nga- Trung Đội Phó TrĐ36/ĐĐ4/TĐ2.
- 3./Đông Triều- Trung Đội Trưởng TrĐ27/ĐĐ4/TĐ2
- 4./Th/Sĩ Trần Sơn- Thường Vụ ĐĐ.4/TĐ2
- 5./ Nguyễn Văn Oanh, ĐĐ Chỉ Huy TĐ.2
- 6./MX Vương Công Danh- Trung Đới 18/ĐĐ4/TĐ2

7./Th/Sĩ Bùi Văn Roi-Thường Vụ ĐĐ5/TĐ 2 (đứng trước Vương Công Danh)

8./MX Trần Minh Hùng-Trung đội 21/ĐĐ5/TĐ 2

9./MX Nguyễn Văn Hùng-Trung Đội 27/ĐĐ4/ TĐ2

10./Tr/Sĩ Võ Văn Phúc-Trung Đội 27/ĐĐ4/TĐ2.

Tháng 8/2022, chúng em cùng gia đình lại đến thôn An Dương, thăm lăng mộ “Thập Loại Cô Hồn Hiền Hách Chi Mộ” 132 tử sĩ mà Tổng Hội TQLC đã cho trùng tu. Trong nhóm chúng em có Th/Úy Trương Châu Huy, mặc dù đang bệnh, sức khỏe rất yếu nhưng vẫn cố gắng vượt gần 1000 cây số từ Phan Thiết ra Thuận An đến thôn An Dương để thắp nhang cho Th/Tá Nguyễn Trí Nam, Tiểu Đoàn Phó TĐ4/TQLC, Đ/Úy Tô Thanh Chiêu ĐĐT/ĐĐ.3 cùng anh em Kinh Ngự và đồng đội TQLC đã nằm lại tại bãi biển Thuận An vào những ngày cuối tháng 03/1975

.Th/Úy Huy và TPB Hùm Xám

“Sống Chết Có Nhau Là Huỳnh Đệ Chi Bình”.

Đông Triều Nguyễn Bá Dương và Tám Nhót Vũ Văn Tám thân mến.

Anh đã nhận được tin tức và hình ảnh các chú (em) gửi qua.

Thú thật là anh ghen hợm, ngồi im lặng thật lâu, thật lâu mà không tìm ra chữ nào diễn tả cho đúng, cho đủ việc làm đầy tình nghĩa của các anh em bên nhà, cuối cùng thì đành mượn lời ca bản nhạc “Huynh Đệ Chi Binh” của nhạc sĩ Anh Bằng đã diễn tả đúng, cả về thời gian lẫn không gian giữa cấp chỉ huy và thuộc cấp trong Binh Chung TQLC.

Xưa, trên chiến trường, những Lữ Đoàn Trưởng, Tiểu Đoàn Trưởng, Đại Đội Trưởng, Trung Đội Trưởng, những Anh Năm Lê Hằng Minh, Anh Tư Trần Văn Hợp, Anh Tư Nguyễn Trí Nam, Anh Ba Tô Thanh Chiêu, Anh Hai Nguyễn Hữu Hào v.v.. đã sống chết với anh em, nay, sau 50-60 năm, anh em vẫn nhớ, vẫn đến dâng hương, hoa, và chào kính trước di ảnh, hài cốt, và trước cả những gò đất, nơi các anh đã đổ máu, đã hy sinh vì chúng ta, vì mọi người, đó là tình nghĩa anh em:

“Sống Chết Có Nhau Là Huynh Đệ Chi Binh TQLC”.

Những cấp chỉ huy của chúng ta, của anh, của các em, dù đã hy sinh hay còn tại thế, mà vẫn nhớ đến thuộc cấp đều là những người anh đáng kính.

Những trang sau tuyển tập Huynh Đệ Chi Binh này, anh sẽ kể cho các chú em nghe về các “anh bảy, anh sáu, anh năm, anh tư, anh ba, anh hai, anh một TQLC” mà anh được hân hạnh phục vụ dưới quyền, cùng chung chiến đấu hoặc có dịp tiếp xúc thân quen. Còn trang giấy này thì anh nhắc lại vài kỷ niệm với các chú (em), thay cho lời cảm ơn.

Đông Triều Nguyễn Bá Dương:

Anh đã nhiều lần liên lạc với Đông Triều nên biết chú là gạch nối giữa Mũ Xanh “hậu cứ” (trong nước) với Tổng Hội Trưởng Cam Ranh, Long Hồ, Trung Việt, Mũ Xanh hải ngoại để xây dựng, trùng tu khu lăng mộ An Dương, Thuận An, nơi an nghỉ của 132 chiến hữu TQLC. Tuy cách trở hàng ngàn cây số, nhưng các anh em vẫn thay nhau đến thăm viếng nhang khói, vẫn “sống chết có nhau” khiến người người nể phục.

Dân địa phương An Dương gọi nơi đây là: “Hiển Hách Chi Mộ”, một số thân hữu hải ngoại đã trực tiếp hoặc gián tiếp làm việc với Tổng Hội với Đông Triều để tu bổ khu nghĩa trang, trong đó có Bà Tô Thuận, Bà Quả Phụ Quách Xuân Hương, cô Khôi An.

Bà Tố Thuận là người đã có tấm lòng nhân ái, vận động thân hữu tại hải ngoại để có tiền để cải táng và xây lăng mộ, Bà là người sinh sống từ nhỏ tại làng An Dương, nơi có phần mộ tử sĩ và bà đã chứng kiến qua các biến cố tang tóc vào cuối tháng 3/1075.

Bà quả phụ Quách Xuân Hương, cư dân San Diego, ngoài việc yểm trợ tài chánh cho TPB và tu bổ khu lăng mộ, bà còn về tận nơi để dâng hương hoa, nhang khói khấn vái các anh linh tử sĩ TQLC.

Cô Khôi An, cư dân San Jose', người mến phục TQLC qua hình ảnh Trâu Điền Đồ Sơn, đã từng tích cực yểm trợ TPB, cô cũng đã về tận nơi khu lăng mộ An Dương để thể hiện lòng biết ơn của tuổi trẻ đối với chú bác TQLC.

Bà Xuân Hương (L) và Cô Khôi An (R) đến viếng, dâng hương khu lăng mộ An Dương.

Đồng bào quý trọng lăng mộ An Dương như thế, nên nhiệm vụ của TQLC nói chung, của anh em Mũ Xanh và Đông Triều trong nước, nói riêng, đối với An Dương rất quan trọng và lâu dài, sẽ còn nhiều khó khăn nên cần mọi người tiếp sức. Các thâm quyền và đồng đội hải ngoại luôn tin tưởng Đông Triều và các MX trong nước, mỗi khi thấy cần thiết nhang khói cho lăng mộ thì Đông Triều nên thông báo ngay cho Tổng Hội.

Tổng Hội TQLC đã biết cách lo cho TPB của mình nên được mọi quân nhân tích cực đóng góp vào Quỹ Thương Phế Binh, coi đó là bổn phận chứ không phải những người làm ơn (ân nhân), và được các thân hữu tin tưởng tiếp tay.

Tổng Hội sẽ luôn tiếp tay với các anh em trong nước để lo cho khu lăng mộ “Thập Loại Cô Hồn Hiền Hách Chi Mộ”, vì các em có lòng thành.

Chúc Đông Triều và các anh em trong nước luôn bình an, mạnh khỏe để đường trường xa về An Dương nhang khói “*sống chết có nhau là huynh đệ chi binh*”
Tám Nhót Vũ Văn Tám.

Nhắc về đơn vị cũ chiến trường xưa, dù trung đội, đại đội hay tiểu đoàn, cấp chỉ huy thường quên tên và ít nhớ những kỷ niệm với thuộc cấp, nhưng các quân nhân trong đơn vị thì nhớ rõ người chỉ huy của mình là ai, tính tình ra

sao, nếu quá khứ đẹp thì gọi tên, kể lại kỷ niệm cũ với thái độ mến phục, ngược lại thì... làm thinh.

Tám Nhót đến kính viếng hài cốt và di ảnh của các NT Long Lễ, Trần Văn Hợp, Nguyễn Hữu Hào, vì họ là những cấp chỉ huy đáng kính.

Tám Nhót gửi lời chào, nhắc đến tên các “Uý” Lâm Tài Thạnh, Huỳnh Vinh Quang, Kiều Công Cự, Trần Thành Nghĩa, Nguyễn Văn Ngộ v.v.. đó là cái đẹp của tình huynh đệ. Vậy thì anh cũng kể lại những kỷ niệm vui buồn với các chú (em) suốt trong thời gian gần 3 năm anh coi ĐĐ,1/TĐ.2.

Khoảng giữa năm 1967, khi TĐ.2 hành quân vùng Xuân Trường, Dương Liễu, Bình Định, anh đang là ĐĐP/ĐĐ.4 cho Tr/Uý Trần Văn Hợp thì được lệnh của Tiểu Đoàn Trưởng Đồ Sơn sang làm ĐĐP/ĐĐ.1 cho Đ/Uý Nguyễn Kim Đễ. Những người đầu tiên anh gặp trong Ban Chỉ Huy ĐĐ.1 là Thượng Sĩ Cương thường vụ, hai người mang máy C25 là Thà và Tám, sau đó anh lên coi ĐĐ.1 khi anh Đễ lên làm Tiểu Đoàn Phó TĐ.2. Anh hỏi tính nết hai người mang máy thì anh Đễ căn dặn:

-Thà và Tám đều thông minh lanh lợi, nhưng chú coi chừng thằng Tám, nó ưa nhảy nhót nên anh mới đặt cho nó cái biệt danh là “Tám Nhót”.

Cho đến nay- 10/2022, anh không còn nhớ Vũ Văn Tám là ai, nhưng anh nhớ đại đội mình có ba người tên Tám: Tám Già (vác đại liên 30), Tám Tôn (thư ký đại đội) và Tám Nhót. Tám Nhót mang máy liên lạc với các trung đội nên sát cánh với anh nhất, gần như ăn cùng gà-men, ngủ cùng lều, ngồi chung một hố suốt gần 3 năm trời, nên anh em mình biết nhau nhiều, biết cả những chuyện tình kín đáo của nhau.

Trong email gửi ngày 21/9/2022, chú nói:

- *Em có đọc các bài viết của anh, hay, ý nghĩa và chính xác như việc HS1 Thà hy sinh, chuyện HS1 Đường cứu cố vấn Mỹ được huy chương, chuyện trận Kinh Cái Thia Tr/Uý Chính tử trận v.v.. Xin anh viết tiếp*

Chú Tám Nhót thân:

Chú nói anh viết tiếp, vậy thì anh sẽ nhắc lại những tấm gương sáng, anh dũng chiến đấu, và hy sinh của các Hạ Sĩ Quan (HSQ) và Binh Sĩ (BS) trong Đại Đội 1 của mình mà anh còn nhớ, em cũng cần nhắc thêm những kỷ niệm mà

anh quên. Những kỷ niệm buồn vui mà anh em mình kể cho nhau nghe xin được xem như những nén nhang dâng lên anh linh các đồng đội đã khuất, xem như lời thăm hỏi chân thành chúc sức khỏe đến các đồng đội năm xưa, dù nay đã phân tán khắp nơi, không bao giờ còn được gặp lại nhau nữa, tất cả đang đi dần vào quên lãng.

Có biết bao nhiêu kỷ niệm để nhắc và nhớ, nhưng anh không biết bắt từ đâu, theo thứ tự nào, thôi thì nhớ đâu nói đó, dựa theo email chú gửi ngày 21/9/2022, trong đó có nhắc đến, Tr/Sĩ Trần Tráng, H/Sĩ Hợi và Đường, Thà và Tha trong trận Bời Lồi (Hố Bò) ngày 17/9/1968, tức là những sự việc xảy ra cách nay đúng 54 năm 4 ngày.

Sự việc anh chưa quên là thế này:

Sáng ngày 17/9/1968, TĐ.2/TQLC nhảy trực thăng vào mặt khu Bời Lồi, Hố Bò, Tiểu Đoàn Trưởng Đồ Sơn cho ĐĐ.4 của Đ/Uý Dzoan nhảy trước, còn ĐĐ.1 của mình nhảy sau cùng, vì 2 ngày trước đó (14-15/9), mình đã đụng nặng ở Cầu Khởi rồi. Nhưng khi trực thăng đang bay đến thì bất ngờ bãi bốc ĐĐ.4 bị pháo kích nên buộc lòng Đồ Sơn phải thay đổi thứ tự, cho trực thăng bốc anh em mình đi trước, rồi tới ĐĐ.3. Khi trực thăng vừa đổ quân mình xuống bìa rừng là bị đụng ngay, ĐĐ.1 và ĐĐ.3 phải chiến đấu cho tới sáng ngày hôm sau (18/9) thì cánh A của Đồ Sơn mới xuống được.

Anh sẽ không nhắc lại trận đánh, mà chỉ nhắc lại trường hợp của Đường- Thà.

Khi vừa đổ quân xuống, Cố vấn Captain White bị thương, Lt Joe Bargerstock đến thay, nhưng trực thăng chở Joe đến bị phòng không bắn trúng, Lt Joe bị thả vôi xuống nên lạc vào tuyến địch, trực thăng trúng đạn nổ, phi hành đoàn tử nạn.

Lệnh từ cấp trên, theo yêu cầu của cố vấn Mỹ, mình phải cấp tốc đi tìm cho bằng được Lt Joe. Thật là khó trong khi hai bên đang đối đầu, thi nhau nổ thì biết tìm Joe chỗ nào, làm sao tránh khỏi quân mình chết. Đồ Sơn nhắc khéo cẩn thận, đừng giống “Bắc Bình-Gay Go” (Bình Giả), anh hiểu ý Đồ Sơn nên anh cứ chân chừ suy nghĩ cách đề “câu giờ”. Thà cũng lo lắng dùng ống nhòm quan sát và bất ngờ phát giác ra chỗ Lt Joe ẩn núp trong bụi cỏ trước tuyến VC giúp anh thở phào.

Như chú đã biết, anh đang bối rối tìm cách gỡ thì Đường và Hợi tình nguyện bò ra cứu Joe, Tr/Sĩ Trần Tráng cũng tình nguyện dẫn theo một tiểu đội yểm

trợ. Cảm phục đàn em tình nguyện vào chỗ chết để cứu “đồng đội” nên anh cho tất cả M60 và M79 của đại đội tập trung tác xạ vào tuyến địch, xả láng tới đa đạn Mỹ cứu cố vấn Mỹ để giảm thiểu thương vong anh em mình. May mắn Đường Hợi đã công được Joe về, anh ta bị bắn rách rách trọng thương, toán Tr/Sĩ Trần Tráng an toàn. Đ/Úy cố vấn trưởng nói anh chọn đưa tên này người trong nhóm cứu Lt Joe để...,

Anh nói với ông ta:

-Khi cả nhóm tình nguyện thì không nghĩ tới huy chương, tôi không chọn ai cả.

Sau đó thì H/Sĩ Đường được Bronze Star, còn tiểu đội của Tr/Sĩ Trần Tráng được huy chương khác. Ngoài ra Đường còn được Th/Tá Lê Đình Bảo Trưởng Phòng Chính Huân Sư Đoàn đề nghị tặng thưởng chiếc Honda của phái đoàn giáo xứ..

Rất tiếc, huy chương chưa có dịp mang, Honda chưa kịp chở bạn đường dạo phố thì Đường đã tử trận, còn Tr/Sĩ Trần Tráng thì Tám cho biết cũng đã tử trận rồi. Tiểu đội Tr/Sĩ Tráng còn những ai, nay lưu lạc phương trời nào, nhưng các anh là những HSQ và BS đã góp chiến công cho Quân Kỳ TĐ.2/TQLC được thêm ngành Dương Liễu.

Năm 2014, Đồ Sơn gửi email cho cựu cố vấn trưởng Captain John Sheehan (tướng 4 sao) hỏi thăm tình trạng của White và Joe, Ông John trả lời Đồ Sơn như sau:

On Tue, Aug 26, 2014 at 7:57 PM, John Sheehan wrote:

Col, Dinh; we think the Marine in question is I/Lt Joe Bargerstock. He was shot in the chest and upper body, more serious than originally thought – spent a long time in the hospital. He ultimately retired after 20 years in the Marine Corps. Carl White talks to him and Carl will give you the detail info. Hope this helps.

*Your friend and fellow Marine
Jack*

Col. Dinh. As I was going through my records in search of the information you requested I came across a picture of the team of VN Marines who

rescued Lt Bargerstock. The squad leader was awarded a Bronze Star and the others were awarded achievement medals. The picture was taken a month or so after the fight.

I will send you a copy of the picture in the morning. (I need to go buy a new memory card)

S/F

Jack.

Hạ Sĩ Tha hay Hạ Sĩ Tha đã tử trận?

HS Tha mang máy C25 cho anh, HS Tha mang máy cho Tr/Uý Thanh-ĐDP

Suốt ngày và đêm 17/9 trận chiến sôi động qua lại, tới khoảng 6 giờ sáng hôm sau (18/9), thì địch tấn công “rạng đông”, một chàng nón tai bèo ôm thuốc nổ xung phong vào tuyến, đứng chỗ anh em mình ngồi, Tha trông thấy vội quăng ống liên hợp, chạy tới ôm “bạn ta” vật xuống, và cả hai cùng biến mất trong tiếng nổ kinh hồn. Tha đã cứu anh em ta và ban chỉ huy đại đội.

Theo như em kể lại thì H/Sĩ Tha nói gở, than phiền là công điện báo Tha tử trận về hậu cứ không bỏ dấu (dấu huyền) nên vợ của Tha tưởng chồng chết nên khóc lóc. Nào ai ngờ lời nói đùa, nói gở của Tha lại xảy ra thật! Tha cũng lại hy sinh sau Tha vài tiếng đồng hồ trong khi đi lục soát! Tha và Tha, hai hiệu thính viên cùng tử trận cách nhau vài tiếng!

Anh nhắc thêm cho Tám nhớ:

Trước trận Bời Lời 17/9, thì ngày 14/9, một mình ĐĐ.1 nhảy trực thăng xuống Cầu Khởi (Hiếu Thiện Tây Ninh) thì bị tiểu đoàn 14 chủ lực Tây Ninh bao vây và tấn công 3 mặt rất mãnh liệt. Nhờ tinh thần chiến đấu từ Tr/Uý Đại Đội Phó đến Binh Nhì, nhờ Tiểu Đoàn Trưởng Đồ Sơn và cố vấn Charles gọi máy bay phản lực B57, trực thăng Cobras yểm trợ sát tuyến nên đại đội mình mới đứng vững được tới đêm khuya, chỉ có 3 “Ki-lô” và 10 “Wishkey”. Tới 10 giờ đêm, trực thăng mới đến tải thương 10 người bị thương, còn 3 tử thương thì nằm lại với anh em mình bên gốc cao su.

Anh không thể nhớ tên 3 đồng đội đã hy sinh, còn 10 bị thương thì anh chỉ nhớ có hai người: Chuẩn Uý Hoá (mới thuyên chuyển về). Ông Hoá-Già bị bắn vào háng, vết thương làm vùng hạ lưu sưng vù, xem chút nữa thì mất tiêu “cái giống”, may mà tải thương kịp, nếu không, ông có thể tử vì “anh hùng *đông* *khái* anh hùng tiêu”.

Người thứ hai là cố vấn Captain Charles James Moore. Sau này ông Tướng John Sheehan, cựu cố vấn trưởng Tiểu Đoàn báo cho cựu Tiểu Đoàn Trưởng, Đại Tá Đồ Sơn biết là Charles được tải thương nhưng sau đó đã tử thương.

Khi tiểu đoàn đi hành quân, cố vấn trưởng đi với Tiểu Đoàn Trưởng (cánh A), cố vấn phó đi Tiểu Đoàn Phó (Cánh B), nhưng vì ĐĐ.1 đi riêng nên Đồ Sơn cho cố vấn đi theo để giúp xin yểm trợ hỏa lực và tải thương hữu hiệu và nhanh chóng hơn.

Cần nói rõ về vai trò các cố vấn kéo chú mày nói anh “nổ”. Chú theo sát anh từng bước, cả khi cô D.. đến thăm anh dưới chân cầu Phan Thanh Giản, chú cũng không rời xa để cho anh có tí-tì tự do, chuyện gì xảy ra chung quanh anh chú biết hết nên đại đội trưởng mà “nổ” thì chỉ tổ làm trò cười cho người mang máy.

Đêm đó sau khi tải thương xong thì mình nằm tại chỗ, ôm gốc sao su phòng thủ. Khuya về sáng, họ rút, nhưng có chàng lính ngớ đi lạc vào tuyến Tr/Sĩ Trần Sịa nên bị ông Sịa tóm gọn, cho nằm chung với 3 chàng ki-lô của mình.

Những Hạ Sĩ Quan (HSQ) Lý Tưởng của TQLC.

Chú nhắc tới Tr/Sĩ Trần Tráng, anh nhắc tới Tr/Sĩ Trần Sịa, thời gian đó Đại Đội mình còn có Tr/Sĩ Lê Văn Ngôn, Tr/Sĩ Nguyễn Văn Mạnh, Tr/Sĩ Lâm Khâm, Th/Sĩ Nguyễn Văn Cương v.v.. là những HSQ lý tưởng của TQLC, với thâm niên Binh Chung hằng chục năm trời, kinh nghiệm chỉ huy và chiến đấu của các anh hơn các ụy tuổi trẻ nhiều.

Năm 11/1964, khi anh là Thiếu ụy “sửa” về TĐ.5/TQLC làm Trung Đội Trưởng Trung Đội 43 thì Trung Đội Phó là Tr/Sĩ 1 Nguyễn Văn Lô, ông gốc Commando Du Nord nhập ngũ từ năm 1954 ở Bắc Việt. Sau khi vào Nam 1955, Tr/Sĩ Lô 1 cũng như Th/Sĩ Cương, Th/Sĩ Xương, Tr/Sĩ 1 Phạm Khắc Dật sát nhập vào TQLC.

Tr/Sĩ 1 Trung Đội Phó Nguyễn Văn Lô đã hướng dẫn, căn dặn cho Trung Đội Trưởng Tô Văn Cấp những điều cần thiết khi súng nổ. Tr/Sĩ 1 Lô đã bị thương cụt chân tới háng trong trận Mộ Đức 12/6/1966.

Thời gian đó, khi chưa đủ sĩ quan, những vị kể trên đã là các trung đội trưởng rồi

Những HSQ Tiểu Đội Trưởng, Trung Đội Phó TQLC là người nằm bên cạnh, sát ngay sau lưng binh sĩ ở tuyến đầu khi súng nổ, họ trực tiếp đối diện với địch quân, là chỗ dựa vững chắc, là những “cây tùng trước bão” nêu cao tinh thần chiến đấu cho binh sĩ. HSQ là những người đem chiến thắng về cho đơn vị, nhưng lại ít người biết đến. Họ bị thương, tử thương nhiều hơn là thăng thưởng.

Hình chụp tháng 10/1967 trước cửa văn phòng ĐĐ.1 tại hậu cứ Lê Hằng Minh, Tam Hà.

*L-R: Tr/Sĩ Lê Môn, Tr/Sĩ Trần Sĩ, Tr/Sĩ Trần Tráng, Th/Sĩ Cương.
Ba-lô súng đạn, xe GMC đã sẵn sàng để lên đường hành quân vùng Mỹ Tho, Cai Lậy, Giáo Đức. Trong cuộc hành quân này TĐ.2 đụng trận Kinh Cái Thia.
Tr/Sĩ Lê Môn sau này được đi học khóa sĩ quan đặc biệt, tốt nghiệp Chuẩn Úy, chuyển về TĐ.3 và đã hy sinh trong trận Tái Chiếm Cổ Thành 1972.*

***.

Chú Tám:

Trong email, chú có nhắc đến các HSQ, việc Th/Úy Huỳnh Vinh Quang, Kiêu Công Cự gửi quà về cho Tr/Sĩ Trần Tráng. Mỗi quý danh chú nhắc tới làm anh nghĩ đến những trận đánh mà các HSQ và Binh Sĩ (BS) đã góp công vào chiến thắng của đơn vị.

Trong trận Kinh Cái Thia 31/12/1967, anh nghĩ tới Tr/Uý Nguyễn Quốc Chính đã hy sinh, nhưng điều làm anh nhớ và nể phục là sự gan dạ của hàng lớp HSQ và BS.

Khi mình vừa nhảy từ trực thăng xuống, thì địch từ trong bờ kinh bắn ra với đủ loại vũ khí, quân ta ngoài ruộng lúa ngập nước chẳng khác nào như những tấm bia trên thềm bắn. Khi Tr/Uý Chính phát tay xung phong thì binh sĩ hét vang phóng tới, dù Tr/Uý Chính gục ngã, nằm lại, nhờ vậy mà ta chiếm được bờ kinh, giảm thiểu thiệt hại.

Xong trận Cái Thia, TĐ.2 lội thêm vài trận nữa rồi về nghỉ dưỡng quân ở hai bên bờ sông Cai Lậy để chuẩn bị đón Xuân Mậu Thân 1968, vợ con từ hậu cứ Tam Hà, Thủ Đức đã lục tục xuống để ăn Tết cùng chồng cha, nhưng oái oăm thay, những Cọp Biển lại tức tốc phải lên trực thăng Chinook bay về hậu phương Thủ Đô Saigon để ăn cái Tết tung bừng khói lửa, còn vợ con thì bơ vơ ở lại ngoài “tiền tuyến” Cai Lậy!

TQLC đã tham dự trận Mậu Thân khắp nơi, Saigon-Huế, riêng Trâu Điền thì cày ải nội ngoại thành phố suốt 9 tháng, khi Saigon đã yên thì ta mới đi Cầu Khởi, Bời Lời.

Có biết bao buồn vui cùng mồ hôi, nước mắt và máu trong trận Mậu Thân tại Thủ Đô Saigon. Xin nhắc lại một vài trường hợp mà anh và chú chứng kiến:

Khi tiểu đội của Tr/Sĩ Châu Văn Khánh được lệnh tiến vào khu dân cư ngõ hẻm chẳng chịt sau rạp hát Đông Nhì (Gò Vấp) thì Binh Nhất Xuân nói:

-Để em tình nguyện dẫn đầu, em biết rõ khu này như bàn tay, nhà em trong này.

Tâm lý ai cũng thế, mỗi khi có dịp trở về “mái nhà xưa” thì mình phải là người đầu tiên bước vào với bao cảm xúc, B1 Xiêm cũng thế, nhất là mẹ già Xiêm đang chờ con. Nhưng đau đớn thay, Xiêm đã gục ngã trước khi về đến nhà mình vì viên đạn AK! Mẹ con cách nhau dăm bước mà vĩnh viễn không đến được với nhau.

Khi đại đội mình phòng thủ quanh đài phát thanh Phan Đình Phùng, B1 Thủy, Trung Đội Súng Nặng của Tr/Sĩ Lâm Khâm, lén đi ra gặp người yêu ở sân vận động Hoa Lư, tình yêu lâu không gặp nhau khiến Thủy quên lối về mà đi lạc vào “thiên thai” với 12 tháng lương tử tuất.

Buổi sáng khi đi lục soát xóm Phú Hữu trong khu Giồng Ông Tố (xa lộ Biên Hoà) B2 Thông hy sinh, đến buổi trưa thì bà già Thông lặn lội từ Bình Chánh lên thăm con!

Không còn ngôn ngữ nào diễn tả nỗi nỗi lo âu khổ đau của bà mẹ có con đi lính trận. Mẹ mong ngóng tin con từng giờ, lo lắng khi đêm về nghe tiếng đại bác từ xa vọng lại, sáng sớm vội vã đi tìm thăm con thì con đã hy sinh!

Chú Tám:

Anh chỉ nhắc lại một vài trường hợp binh sĩ tử trận mà anh và chú trông thấy trong hằng trăm trường hợp hy sinh khác. Trận Bình Giả, 112 Kinh Ngu tử trận thì có tới 101 HSQ và BS. Trận Phò Trạch, 42 Trâu Điền hy sinh thì có tới 40 HSQ và BS. Thời gian tái chiếm Cổ Thành Quảng Trị có tới 3658 chiến sĩ TQLC hy sinh.

Trời ban cho mỗi người một mạng sống thì tại sao binh sĩ lại phải chết nhiều như vậy! Không bút mực nào diễn tả nỗi nỗi đau cùng cực của những gia đình có con em tử trận. Không ngôn ngữ nào nói cho đủ sự hy sinh cao quý của người lính.

Đã mấy ai hậu phương hiểu được đời sống người lính chiến khó khăn khổ cực và gần gũi như thế nào?

“Lương lính tính liền”, chưa lãnh lương đã hết tiền, vì luôn mang nợ gói đầu. Độc thân vui tính đã nợ ngập đầu thì những anh em có gia đình biết lấy đâu chi tiêu. Xin nghe tâm sự bốn chàng Sói Biển (TĐ.3) trong bài viết của Bixitrum Giang Văn Nhân:

***.

Cả tiểu đoàn mừng rỡ, khi tan hàng họ hét to vang dội và túa chạy về văn phòng đại đội chờ nhận giấy phép. Anh em nào cũng mong cầm được tờ giấy phép, khi có nó trong tay là họ đi ngay nên số người trong doanh trại dần dần thưa thớt, Thiếu Tá Sắt cầm cây gậy nhỏ đi vòng quanh nhà ở của binh sĩ, nghe tiếng chuyện trò vắng vắng, ông bước vào, bốn người lính hoảng sợ đứng nghiêm chào, ông thắc mắc hỏi:

- Các em đã nhận giấy phép chưa?
- Thưa thiếu tá chúng em đã nhận rồi.

– Nếu có giấy phép rồi thì các em rời khỏi đây ngay.
– Thừa thiếu tá chúng em không biết đi đâu bây giờ.
– Tôi đã cho đi phép tại sao các em không đi?
– Quê chúng em ở xa, không có tiền biết ở đâu, thà ở lại trại có cơm ăn chỗ ngủ.

Thiếu Tá Sắt nhớ lại kỷ niệm hồi mới về Tiểu Đoàn 3, nhà thì ở xa, không có tiền, được người thượng sĩ thường vụ mời ăn cơm, nhưng vì học “lãnh đạo chỉ huy” ở quân trường, để tránh việc khó xử trí sau này ông nên trả lời là “còn no”, rồi suốt đêm đó ông cố dỗ giấc ngủ với bụng đói meo. Hôm nay ông nhìn thấy và nghe tường tận hoàn cảnh của thuộc cấp sau chuyến hành quân trở về được hưởng phép mà không muốn đi vì lý do nhà xa và không có tiền khiến ông xúc động:

– Các em đi theo tôi.

Thiếu Tá TĐT dẫn bốn người lính xuống Ban Quân Lương và chỉ thị nơi đây làm giấy ứng tiền lương trước cho anh em này và cả cho những người cần về thăm gia đình ở xa.

(trích đặc san Sóng Thần 2022).

Khổ thế đấy! Được đi phép sau mỗi chuyến hành quân là thời gian thần tiên đời lính, nhưng vì không có tiền mà phải ở lại để sống nhờ cơm trại! Rồi những người lính nghèo như thế có thể thành “tiên” trong lần hành quân kế tiếp.

Ở doanh trại đã thế, khi đi hành quân, thời tiết xấu không được tiếp tế hoặc đựng trận không kịp ăn thì đói là chuyện quá bình thường, khát thì chia nhau nắp bi-đông nước.

Tám Nhót có nhớ khi TĐ.2 tiếp viện cho Trung Đoàn 10, Sư Đoàn 7 BB trong trận tại xã Mỹ Thạnh, quận Giồng Trôm, Bến Tre không? Đụng nhau cả ngày không có gì ăn, tối đến dừng quân phòng thủ, Tám Nhót và ô-đô Xiêm lấy nước dưới mương cho vào bịch gạo xây đê “thày trò” mình nhai với thịt hộp 3 lát. Sáng hôm sau Xiêm lại ra đó lấy nước thì thấy có mấy chàng “chồng” nằm dưới mương đó từ bao giờ. Cũng chả sao.

Còn niềm vui của người lính trận không phải là danh ca phòng trà với “cô nhắc”, mà là ngồi trên nón sắt, bên vệ đường, dựa lưng vào tường trên hè phố trong khi chờ đợi giờ G tiến vào mục tiêu sẽ có súng nổ, có hy sinh, nhưng anh em không quan tâm, coi cái chết nhẹ tựa “lông hồng” nên vẫn cứ vui, cứ nhôu-ngao:

“Tôi ở miền xa, trời quen, đất lạ, thiếu bóng đàn bà..”

Tám Nhót có nhận ra ai trong tám ảnh này không? (W.W.W.W.W)

Tám hình này dường như chụp năm Mậu Thân 1968 trên đường Bà Hạt Chợ Lớn, trong khi chờ lệnh bao vây khu vực chùa Ấn Quang thì các chú em này mang đàn ra “tùng tung” chơi. Tất cả còn rất trẻ, hồn nhiên, nhưng nét mặt có chút đăm chiêu.

Anh không chắc lắm, nhưng chú em ngồi góc trái, đội nón sắt trông giống Hạ Sĩ Cư mang M79, chú em ngồi trên nón sắt, mang súng colt 45 có lẽ là người mang máy C25, không biết đó có phải là hiệu thính viên Thà hay Tám Nhót? Người chơi đàn, có tí râu, trông giống anh, có lẽ là “Long Cụt”. Nếu đúng là Long Cụt, trước khi vào TQLC thì Long là tay quậy có tiếng khu Lê Quốc Hưng Khánh Hội Quận 4, nơi anh ở ngày trước. Long gặp anh ở Đại Đội 1 thì hết quậy, rồi bị thương cụt chân trong trận Tân Uyên.

Cũng trên đoạn đường này, trong khi anh, Thà và Tám ngồi nghỉ dựa lưng vào gốc cây thì đồng bào hai bên đường hé cửa ra xem tình hình rồi mang bánh chưng, dưa hấu cho lính ăn Tết. Chú Xiêm mang ở đâu về đĩa cơm với thịt heo quay kho tàu và dưa giá, nhưng mệt quá, anh chỉ ước ao ly café sữa đá với điều Ruby Queen.

Chiến công và sự hy sinh của các HSQ và BS của TĐ.2/TQLC trong 3 trận: Kinh Cái Thia (31/12/67), Mậu Thân 1968 Sài Gòn (1/68-9/68) và Cầu Khởi, Bời Lồi (14-17/9/68), chỉ trong vòng 1 năm đã góp cho Quân Kỳ TĐ.2 được thêm 3 ngành Dương Liễu trong số 8 lần TĐ.2/TQLC được tuyên dương công trạng trước Quân Đội.

Do những chiến công này, Tháng 12/1968, Tổng Tổng, Phó Tổng Tổng, Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng cùng phái đoàn tướng lĩnh cao cấp đã đến hậu cứ TĐ.2 (trại Lê Hằng Minh ở Tam Hà, Thủ Đức) để khen thưởng.

Các tướng lĩnh và báo chí đến thăm đơn vị tại chiến trường khi còn vương khói súng là chuyện bình thường, nhưng đến thăm tại hậu cứ thì không bình thường khiến các cấp chỉ huy đơn vị thì lo sốt vó, mặt bở hơi tai xếp hàng chờ đợi, còn các BS thì “coi trời bằng vung”, nhảy nhót tung bưng: “Let’s Twist Again” khiến Tổng Tổng cũng vui lây.

Tám Nhót có nhận ra những ai trong tám hình trên đây không?

Ngoài Trung Tá Ngô Văn Định TĐT/TĐ.2, Trung Tướng Lê Nguyên Khang, Tư Lệnh TQLC, Tổng Tổng, Phó Tổng Tổng, và các tướng lĩnh thì 2 “Trâu Diên” đang múa trước mặt Tổng Tổng chính là Tám Nhót và Danh Thon (đen). Ở mép phải tám hình, người cao-cao, cánh tay mặt múa trên đầu trông có vẻ là Lâm Tài Cao thì phải. Ai cũng được, mấy khi “Trâu” được múa trước mặt Rồng.

Đúng là Huynh Đệ Chi Binh TQLC.

Đông Triều và Tám Nhót thân mến:

Đông Triều là Trung Đội Trưởng, Tám Nhót sau 4 lần thăng cấp cũng đã là Hạ Sĩ Quan thì hiểu được đời lính tác chiến khổ cực, gian nan và thiếu thốn biết chừng nào, anh em chết trẻ quá, nhiều quá ở những nơi sinh lầy, núi cao, rừng rậm, ít ai biết đến tên tuổi các anh nên đời tặng cho mấy chữ: “Chiến Sĩ Vô Danh”. Ai không là chiến sĩ vô danh thì là những phé nhân “thiếu chân đi”, không tay để chào, nhìn đời bằng “nửa con người”!

Anh cũng quên gần hết các Hạ Sĩ Quan và Binh Sĩ thuộc Đại Đội 1/TĐ.2 rồi, ai hy sinh, ai là TPB, anh cũng không nhớ, không lẽ cấp chỉ huy nào cũng thế chằng?

Nhưng HSQ và BS thì nhớ mãi về những cấp chỉ huy, dù cấp chỉ huy đã ra đi, hay còn trả nợ đời. Tấm lòng của các chú em khi thăm hài cốt là những chứng minh cụ thể.

Sống chết có nhau, khôn khó giúp nhau là Huynh Đệ Chi Binh TQLC./.

Tô Văn Cấp

Nguồn: <https://petruskyaus.net/huynh-de-chi-binh-tqlc-to-van-cap/>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9100 TÁC PHẨM